

duğu görüldü. Plasenta ileri derecede nekroze olmuş ve uterus seroza yüzeyine kadar enflame izlendi. Plasenta harice alındı ve patolojiye gönderildi. Uterus inflame olduğu için subtotal histerektomi yapıldı. Batına dren bırakılarak operasyona son verildi. Postop 7. gün hastanın dreni çekildi. Bir ay sonra poliklinik kontrolünde hastanın insizyon yeri temiz ve laboratuvar parametreleri normal izlendi.

Sonuç: Postoperatif dönemde vaginal kanama olmadan sadece karın ağrısı şikayeti, plasental retansiyon şüphesini de ayırıcı tanıda akla getirmelidir.

Anahtar sözcükler: Sezeryan operasyonu, plasenta, batın içi abse

PB-020

Terme yakın görülen normal karyotipli fetüste izole bilateral pleval effüzyon: Olgu sunumu

Muhammet Erdal Sak, Serdar Başaranoğlu, Nurullah Peker, Sibel Sak, Ahmet Yalınkaya

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Rutin prenatal takiplerinde izole pleval efüzyon gelişen ve intrauterin torasentez yapılan, post-partum değerlendirilmede normal karyotipli bir olgunun sunumu amaçlandı.

Olgu: 23 yaşında, gravida 1, para 0 olan gebe hasta dış merkezden fetal pleval efüzyon ön tanısıyla polikliniğimize refere edildi. Hastanın detaylı ultrasonografik değerlendirmesinde ortalama 35 hafta ile uyumlu gebeliği, izole bilateral pleval efüzyonu mevcuttu ve bu bulgunun dışında yapılan detaylı incelemede herhangi bir özellik tespit edilmedi. Hasta gebelik takiplerine düzenli gittiğini ve son olarak 3 hafta önceki kontrolünde herhangi bir patolojik durumun olmadığını belirtti. Etyolojinin tespiti açısından hastadan kan grubu, tam kan sayımı, biyokimya, TORCH paneli gibi laboratuvar parametreleri çalışıldı, fetal ekokardiyografi (ECHO) bakıldı. Sonuçlar normal olarak değerlendirildi. Hastaya fetal torasentez planlandı. İşlem öncesi ve sonrası tokoliz amaçlı 6 saat arayla oral nifedipin 20 mg kapsül başlandı, enfeksiyon profilaksisi amacıyla amoksisilin+sulbaktam (Sulcid-1 gram flakon) intramuskuler yapıldı. Sağ pleval aralıktan 150 cc. sol pleval aralıktan 120 cc. asit mayı boşaltıldı. boşaltılan mayiden biyokimya çalışıldı, şilöz vasıfta olduğu gözlemlendi. İşlemden 2 hafta sonra kontraksiyonları başlayan hastanın 2670 gr ağırlığında, 47 santimetre boyunda, 1. ve 5. dakika APGAR skorları 5-7 olan bir kız bebek doğurtuldu. Yenidoğan servisinde gözleme alınan bebekten kromozom analizi yapıldı, sonucu normal değerlendirildi. Post-partum 13. gün şifa ile taburcu edildi.

Sonuç: Fetal hidrotoraks gebeliğin değişik dönemlerinde farklı etyolojilerle ortaya çıkabilen bir klinik bulgudur. Prenatal ultrasonografik inceleme ve laboratuvar parametreler ile değerlendirme yapılabilir. Fetal işlemlerin yapılmasında gestasyonel hafta önem arz etmektedir.

Anahtar sözcükler: Prenatal tanı, pleval efüzyon, fetal hidrotoraks

PB-021

Ağır preeklampside periferik hematolojik parametrelerin değerlendirilmesi

Ali Yavuzcan¹, Mete Çağlar¹, Yusuf Üstün¹, Serdar Dilbaz¹, İsmail Özdemir², Elif Yıldız¹, Atilla Özkara¹, Selahattin Kumru¹

1Düzce Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır; 2Medicana Hastanesi Beylikdüzü Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul

Amaç: Preeklampsi (PE) tüm gebeliklerin %3-5'inde ortaya çıkan gebeliğe özgü bir hipertansif bozukluktur. Hipertansiyon ve proteinüri hastalığın temel kriterleridir. PE doğum gerçekleşmeden tamamen tedavi edilememektedir. PE sıklıkla maternal ve fetal morbidite ile ilişkilidir. ACOG'un 2002 de yayınladığı bültene göre tüm dünyada anne ölümlerinin %18'inin nedeni PE'dir.

Yöntem: Uygun kriterleri sağlayan 30 adet ağır PE hastası, 36 adet tıbbi komplikasyonu bulunmayan sağlıklı gebe ve 35 adet sağlıklı gebe olmayan kadın olmak üzere toplam 101 adet hasta çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Ağır PE hastaları, sağlıklı gebeler ve gebe olmayan sağlıklı kadınlar birlikte değerlendirildiğinde MPV değeri 3 grup arasında istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklılık göstermemektedir (p=0.081). Ağır PE hastaları, sağlıklı gebeler ve gebe olmayan sağlıklı kadınlar birlikte değerlendirildiğinde NLR değerinin istatistiksel olarak kuvvetli şekilde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir (p=0.000). PLR açısından her üç gruptaki hasta kendi arasında karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır (p=0.098). Lökosit sayısı ağır PE hastalarında, sağlıklı gebelerde ve gebe olmayan kadınlarda istatistiksel yüksek oranda değişim gösterdiğinin saptanması üzerine (p=0.000) ROC analizi yapılmıştır. Ağır PE için lökosit sayısı cut-off değeri %76.7 sensitivite ve %60.6 spesifite ile 7.6 x 10³/ml olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Hüresel ve moleküler düzeyde şiddetli inflamasyonun ispatlandığı ağır PE hastalarında kolay uygulanabilir ve cost-efektif bir marker olarak MPV, NLR, PLR ve lökosit subtiplerinin rutin olarak kullanılabilmesi için homogen has-

ta popülasyonlarında yapılacak daha geniş kapsamlı çalışmalara gerek duyulmaktadır.

Anahtar sözcükler: Nötrofil/lenfosit oranı, ortalama trombosit hacmi, preeklampsi, trombosit/lenfosit oranı

PB-022

İlk trimester maternal serum PAPP-A, serbest β -hCG değerleri ve hematolojik parametrelerin preeklampsi ile ilişkisi

Bülent Çakmak, Fulya Zeynep Metin, Mehmet Can Nacar
Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ilk trimester maternal serum gebelik ile ilişkili plazma protein A (PAPP-A), serbest beta-human koryonik gonadotropin (β -hCG) değerleri ve hematolojik parametrelerin preeklampsi ile ilişkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Ocak 2011 – Aralık 2012 tarihleri arasında bir üniversite hastanesi kadın hastalıkları ve doğum kliniğinde antenatal takiplerinde ilk trimester tarama testi yaptıran ve sonrasında preeklampsi tanısı konulup doğumu gerçekleştirilen 26 hasta çalışmaya alındı. Kontrol grubu olarak aynı yaş ve obstetrik özelliğe sahip 26 hasta çalışmaya dahil edildi. İlk trimesterde ölçülen serum PAPP-A ve β -hCG değerleri ile kan hemoglobini ve trombosit değerleri iki grup arasında karşılaştırıldı. PAPP-A ve β -hCG değerleri için gebelik yaşı ve maternal ağırlığa göre medyan katsayıları (Multiples of Median, MoM) hesaplandı.

Bulgular: Preeklampsi grubunda serum PAPP-A değerleri kontrol grubuna göre daha düşük saptandı ($1.4 \pm 0.7 / 0.9 \pm 0.3$ MoM) ($p < 0.05$). Serum β -hCG değerleri açısından iki grup arasında fark saptanmadı. Bununla birlikte ense saydamlığı (NT) ölçüm değerleri preeklampsi grubunda daha yüksek tespit edildi ($p < 0.05$). Hemoglobin ve trombosit değerleri preeklampsi grubunda daha düşük bulundu ($p < 0.05$).

Sonuç: İlk trimester maternal serum düşük PAPP-A değerleri preeklampsi gelişimi için önemli bir risk faktörüdür. İlk trimesterde rutin taramada olan diğer parametrelerin de preeklampsi gelişim riskini değerlendirmek için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar sözcükler: Preeklampsi, PAPP-A, β -hCG.

PB-023

İkiz gebeliğe indirgenen çoğul gebeliklerin klinik sonuçları ve karşılaştırılması

Rahime Nida Ergin¹, Murat Yayla²

¹Bahçeşehir Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, İstanbul; ²International Hospital, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, İstanbul

Amaç: İkiz gebeliğe indirgenen çoğul gebeliklerin klinik sonuçlarının saptanması ve başlangıç çoğul gebelik fetüs sayısına göre bu sonuçların karşılaştırılması amaçlandı.

Yöntem: 2002-2012 yılları arasında gebelik takibi yapılmış olup ikiz gebeliğe indirgenen bütün çoğul gebeliklerin tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Saptanmış ya da şüpheli anatomik ya da genetik anomalisi olan, CRL, NT, doğum ağırlığı ölçüm verileri eksik olan çoğul gebelikler ve tek fetusa indirgenenler veri analizlerinden dışlandı.

Bulgular: Toplam 133 gebelik istatistiksel analizlere dahil edildi. Çoğul gebeliklerin %77'si (n=102) üçüz olup %23'ü (n=31) dördüz idi. Çoğul gebeliklerin büyük çoğunluğu %95.5'i yardımcı üreme teknikleri sonucu gelişmiş olup, %4.5'i spontan gebelikti. İkiz gebeliğe indirgenen bütün çoğul gebeliklerin başlangıç fetüs sayısına göre CRL ölçümleri, doğum haftası ve doğum ağırlıkları açısından gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılık gösterdiği saptandı. Başlangıçta dördüz olan ikizlerin, başlangıçta üçüz olan ikizlere göre daha erken gebelik haftasında daha düşük doğum ağırlığı ile doğdukları saptandı. CRL ölçümleri ile ifade edilen büyüme paternlerinin 12-13 gebelik haftasında farklılık göstermeye başladığı görüldü.

Sonuç: İkiz gebeliğe indirgenen çoğul gebelikler başlangıç fetüs sayısına göre CRL ölçümleri, doğum haftası ve doğum ağırlıkları açısından farklılık göstermektedir. İkiz gebeliğe indirgenen çoğul gebeliklerin sonuçlarındaki farklılık erken dönemdeki büyüme paternine bağlı olabilir.

PB-024

İkinci trimester tarama nedenli gebelik sonlandırmalarının maternal sonuçları ve induksiyon tiplerinin karşılaştırılması

Arif Güngören¹, **Rahime Nida Ergin**², Kenan Dolapçioğlu¹, Dilek Benk Şilfeler¹, Oğuz Uyar¹

¹Mustafa Kemal Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Hatay; ²Bahçeşehir Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD, İstanbul

Amaç: İkinci trimester fetal anomali taraması nedenli gebelik sonlandırmalarının maternal sonuçlarının saptanması ve induksiyon tiplerinin karşılaştırılması amaçlandı.

Yöntem: Ocak 1999 ve Aralık 2012 tarihleri arasında ikinci trimester fetal taraması yapıp gebelik sonlandırılması induksiyon tüm gebe hastaların medikal kayıtları retrospektif olarak